לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition פרק ד' דאבות

Mococused SOV בראתי יצר הרע ובראתי לו

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת ואתחנן – שבת נחמו – י"ג מנחם אב תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Vaeschanan - August 17, 2024

פלג המנחה עש"ק - 6:27 הדלקת נרות שבת - 7:35 ומן קריאת שמע / מ"א - 8:58 ומן קריאת שמע / הגר"א - 9:34 סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:43 שקיעת החמה שבת קודש – 15:7 מוצש"ק צאת הכוכבים – 18:41 צאה"כ / לרבינו תם – 9:03

וראתה התורה לנכוז להורות האיר יכולים להמשיר אותם לתורה. וגילתה שאיז לשלול לכר אפילו אמצעים פחותים ביותר. ומותר גם לומר לו שיזכה להתכבד ע"י המכובדים לפי דעתו. על אף שזה נראה כמי שמסכימים עמהם שהגוי הוא מהולל. וגם נעשים כאמורים להם שתורה צריכים ללמוד שלא לשמה. הכל מותר וגם צריר במקום שאי אפשר להעשיר את דעתם ובלבד שיתחילו להגות בתורה. ואחר שכבר יהגו בתורה כבר תתרחב דעתם וברבות הימים יתקיים בהם מקרא פתי׳ וגם אם לא יזכו במהרה לתורה לשמה כבר לא יהיו פניותיהם פחותים כל כר. וככל שיחלופו הימים יתעדנו הנפשות יותר ויותר עד שיזכו והמאור שבתורה

ומז הראוי להעתיק את לשונו של הרמב"ם (הלכות תשובה פרקי הלכה א) שמשם תמצא כדברינו. כי שונים הפחותים מז הבני דעת שאי אפשר לזרזם לתורה אלא מתור שלא לשמה. וז"ל: 'אל יאמר אדם הריני עושה מצוות התורה ועוסק בחכמתה, כדי שאקבל כל הברכות הכתובות בה, או כדי שאזכה לחיי העולם הבא. ואפרוש מז העבירות שהזהירה תורה מהן, כדי שאנצל מז הסללות הכתובות בתורה. או כדי שלא אכרת מחיי העולם הבא. איז ראוי לעבוד את ה' על הדרר הזה. שהעובד על דרר זה הוא עובד מיראה. ואינה מעלת הנביאים ולא מעלת החכמים. ואין עובדים ה' על דרר זה אלא עמי הארץ והנשים והקטנים. שמחנכיו אותו לעבוד מיראה. עד שתרבה דעתו ויעבדו מאהבה'. עכ"ל.

הרי לך מדבריו שעל אף שברי לבב יודעים שהעבודה צריכה להיעשות לשם שמים. איז לנו לשלול הפיתוי לעבודה שלא לשמה לאלו שדעתם עדייז קצרה וקשה להם לקבל עליהם עול מלכות שמים ולעבוד את ה' רק לשם שמים.

בזמן שהקב"ה נוהג במדת "אלקיכם", שהוא מדת הדיו, עדיין הקב"ה מרחם על כלל ישראל שהם "עמי". וזהו הנחמה הגדולה. לידע שאפילו בתור החושר ובתור הגלות, ובתוך כל הצרות, עדיין הקב"ה מרחם על עמו. וזהו הנחמה לעמו ישראל.

וזהו חיזוק נפלא. שאפילו אחר כל הצרות. הקב״ה עדיין אוהב עמו ישראל ומרחם עליהם. וצריך לחיות באמונה זה, על כל צרה וצרה שמתרחש, להאמין שאף על פי שהקב״ה נוהג במדת הדיז. עדייז הקב״ה אוהב את עמו ישראל. וזהו האמונה "דכל מה דעביד רחמנא לטב עביד". שאפילו כל מה שנראה כמדת הדיז. הרי הוא דבר טוב. אף על פי שאיז אנו יודעיז ומבינים מדוע הוי לטובה. כמו חורבו בית המקדש. הרי כלל ישראל אבדו המקום של השראת השכינה. וזהו דבר שנראה שהוא כל כולו מדת הדיז. ולא שייר להביז היכי שייר לומר שזהו דבר טוב. אבל על זה אמרו חז"ל. שאפילו דבר זה הוא דבר טוב. וע"כ תשעה באב נחשב כיום טוב. שהקב"ה שפר חמתו על העצים ועל האבנים - ועל ידי זה נתכפרו עוונותיהם של כלל ישראל, ולא נאבדו ע"י כלייה. ונמצא, דחורבן בית המקדש אף על פי שהיה מדת הדין, מ"מ עדיין הוא מאהבתו של הקב"ה. ומי שמאמין את זה באמת, יהיה זה סיבה שיבטח בהשי"ת שיגאלנו שנית מגלות הזה. שהקב"ה עדיין אוהב את עמו ישראל! וא"כ זהו השמחה של שכת נחמו – שאנו בשוחים שאפילו אחר כל הצרות בגלות הזה. הקב"ה יגאלנו שנית ברחמיו!

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכתן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ועשיתם כי הוא הכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה ... (ד-ו) – מתוד שלא לשמה בא לשמה

-רש"י: בזאת תחשבו חכמים ונבונים לעיני העמים. דברי רש"י אלו מעוררים שעלינו לשמור את משפטי התורה הוא כי זהו רצוז בוראינו מחובתינו לקיים רצונו, ולא לשום מטרה אחרת. ולמה אם כן מפתה אותנו התורה

טוד דכר פלא אנו רואים מפירושו של רש"י. שהתורה מחשיבה את האומות. והרי אחר שקבלו ישראל את התורה נתקיים בהם הבטחת בוראינו (שמות יט. ה) הייתם לי סגולה מכל העמים'. והאומות כלפי ישראל הם כבעלי חיים בפני האדם. אם כז מה כבוד הוא זה לישראל שהאומות מעריצים אותם, הלוא עיקר הכבוד הוא גדול המוקיר ולא באלו שאינם ראויים אפילו לתואר 'אדם' (ראה יבמות סא.) בסוסים נידמו, כדכתיב (יחזקאל כג, כ): 'וזרמת סוסים זרמתם'.

ובדרד המוסר יש לומר. שהכתוב מדבר לאנשים מישראל שדעתם עניה מאוד. מרוב טיפשותם אינם מבינים את רום מעלתם. עד שנדמה להם שהגויים שיש להם מכל טוב עולם הזה הם המאושרים והמכובדים. ומפני להט הערכתם לעניני עולם הזה מואסים הם בקיום התורה ובלימודה, עד שאי אפשר לשבר אזנם ולהביאם לידי ידיעת אמת שהוא זה המאושר האמיתי. וגלתה תורה שבמצב כעיו זה עדיף לפתותם להמשיכם לתורה אפילו באמצעים שאינם לשמה. כי בלאו הכי יתדרדרו מאוד.

לשודים מאת חרב אברום דנטגל אבשנים שות אברום אברום

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם (ישעיה מ-א) - בענין הנחמה של "נחמו נחמו ממי"

לתב המהרי"ל: "שבת נחמו הוא השבת הסמור אחר ט' באב וישמחו כל העם יבטחו לנחמת ביאת הגואל". עכ"ל, שבת זו נקרא "שבת נחמו". על שם הנחמה בביאת גואל במהרה בימינו. וכ״כ ביוסף אומץ (חלק א. תתצ״ד): ״ומפני זה קוריז שבת שאחר זשעה באב שבת נחמו על שם ההפטרה... וראוי להתענג בו יותר מבשאר שבתות השנה. וכז כתב בז שועיב שמצוה לעשותו כיום טוב". עכ"ל. ויש לבאר מה הנחמה כאז. רי עדייז לא זכינו להגאולה. ועדייז אנו נמצא בגלות המר הזה. איזה נחמה יש כאז.

ולבאר הדברים. כתיב בקרא (איכה א): "קרא עליא מועד". הרי ט' באב נקרא מועד. ע"כ איז אומרים תחנוז ביום תשעה באב, ומהו הטעם שנקרא ט' באב מועד? **המשנה** ב**רורה** כתב בשם **הגר"א.** שהטעם שמניחיו תפיליו במחנה בתשעה באב. היינו משום כי א הצית הקב"ה אש במקדש ונתכפרו עוונותיהם. וכדכתיב "תם עוונר בת ציוז". ושפר קב"ה חמתו על העצים ועל האבנים וניצלו כלל ישראל מגזירת כליה". עכ"ד. הרי זוינן שאפילו בתוך הצרה, הקב"ה עדיין ריחם על עמו. ולא נענשו לגמרי במדת הדיז. ולפי זה יש לבאר כוונת הקרא. "נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם". כלומר. שאפילו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

ראש כולל עטרת חיים ברוד, סליבלגד חייטס Laws of the Three Weeks and Chodesh Av (5)

Tu B'av: Fifteenth Day of Av. The *Mishna* (1) states in the name of Rabban Shimon Ben Gamliel that during the Bais HaMikdash there were no days as festive as *Yom Kippur* and the 15th day of Av. A number of salvations happened on this unique day (2).

the *issur* (3) of a woman inheritor, marrying out of her tribe, was only for the first generation. This made shidduchim easier and was a reason for it to be a Yom Tov. 2) Shevet Binyamin, after being somewhat expelled from Klal Yisroel due to a sin, was allowed back into the fold. Thus, other tribes could again marry into Shevet Binvamin. 3) Those destined to die in the desert stopped dying. 4) Hoshea ben Elah removed the roadblocks that Yeravam ben Nevat made to stop Yidden from going to the Bais HaMikdash each Regel. 5) After the Beitar massacre, the Romans did not let Jewish corpses be buried; miraculously the bodies did not decompose. On this day, permission was given to bury all the

bentching after bread meals - Hatov [the Good One] Vehameitiv [the One who does good to others]. Hatov refers to the chessed that the bodies did not rot and *Hameitiv* to the *chessed* that they were buried. **NOTE:** When one *bentches*, he should have in mind to thank *Hashem* for these two *chasadim*. To understand 1) By interpreting the *posuk* correctly, *Bnei Yisroel* realized that the importance of thanking for these *chasadim* often and forever, see Meshech Chochma (4). 6) The *mitzvah* of cutting down trees for the Mizbeach ended as the days began getting shorter and the sun could not dry out the trees enough to be suitable for the Mizbeach. NOTE: from here we learn the concept of celebrating the completion of a *mitzvah* that takes a long time to complete (5). **New Season.** The *Gemara* (6) says that now with the longer nights, one who adds time to his *Torah* learning at night will add to the length of his life σ . This is also the turning point [last 45 days of vear, 40 days before *Elul* 25, day the world was created of the year when we start to think about finishing off the year in a mode of aliyah. Some have a minhag to start wishing from this day on a bodies. On this day, the Sages in Yavna added a fourth bracha to Ksiva Vachasima Tova, while others wait till Rosh Chodesh Elul.

בלן הרלחלים – הבלין מדף הלומי – בבא בהרא מו:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 🚝

רונא תליוהו וזביו זביני זביניה וביני ביניה - Rav Huna says if one "hangš up" and tốrces another to sell him his item, the salế is valid even though it was under duress. The ממת חינוד brings the מבים who paskens that although the purchase is valid, the purchaser is oiver מבים The **מגיד משנה** asks. if so, why should the sale remain valid, we have a rule: "אנ"ש (איש ביד אי עביד אי עביד אי עביד לא מהני"). The מפרשים discuss a few details regarding this rule of אי עביד לא מהני.

The איז **רמ"**א סי ר"ח. סי א'ז **רמ"א** savs that if one swears that he will not make a certain sale and he is שנבר א ווימ סי ר"ח. סי א'ז **רמ"א** and makes the sale anvway. the sale is still valid. The אי עביד לא wonders, since he is going against his שבועה and being אי עביד לא why don't we apply the rule of אי עביד לא and the sale should be בטול Price or explains that the only time we say this rule is if there is a איסור מצד עצמול Here the איסור מצד עצמול איסור א because of a side issue that he made a שבועה. but the מעשה איסור. This is also why the ברייתא that brings a case where a on Shabbos the sale remains a valid sale. This is because the מכרה on Shabbos the sale remains a valid sale. This is because the מכירה Shabbos is only אסיר because the ביי ום אעל"מ but the גורם א because the אסיר because the אעל"מ לי ר"ח. אעל"מ איני סל דיו points out, that in the above case where he swore not to make the sale, although if he was שבועה his שבועה and made the sale anyway i would be החל if he made a שליח לדבר עבירה". because of "האיו שליח לדבר עבירה".

explains that אעל"מ איסור when the איסור אויסור that is created from the אעל"מ sonly איסור that is created from the מיסור that is created from the מאסור אויסור example. תמורה the *issur* is the switching of *Kedusha* that is אעל"מ on may that this אעל"מ oan say that this אעל"מ oes not take effect. However, when the *issur* is on the מעשה. for example "אורנו ואת בנו לא תשרטו". where the *issur* is not the היתר that happens through the שחיטה. but rather the actual מעשה שחיטה is מעשה we don't say אעל"מ, because it was done and how can we undo an action? This is also why a שריטה done on *Shabbos* is כאר even though it's a אלא, because the issur is not on the היתר that comes from doing the שריטה but on the מעשה שחיטה and on that we don't sav אעל"מ.

The שטא, אות ה'] says the only time אעל"מ is when the אעל"מ. Son a specific מעשה. For example, מעשה. For example, אי ולא יחליפנו ולא ימיר. pasuk tells us that one does not have the "כא תעשה כל מלאכה" – שבת like regarding לאי is said לאי is said ארי ווווא ike regarding שבת be "כח" ארישה כל מלאכה". can't learn the *pasuk* that one does not have the בי to do a מלאכה. because if he is *oiver* and builds a house or plants a vinevard, the house is standing and the vineyard is planted! Rather the אעל"מ we do not say מעשה On this type of מעשה. On this type of מאל"מ we do not say מעשה. On this type of מעשה

הוא הלה אומר

(1) תענית כו: (2) שם (3) במדבר לו-ח,ט (4) משך חכמה ברים חיי (5) עיין נמוקי יוסף ב"ב קכא. (6) תענית כו: (7)

R' Yehonoson Eibeshutz zt"l (Tiferes Yehonason) would say:

"The Torah is described as a 'סֵׁ הַחִימִּם' - 'prescription for life' - a medicine able to purify those who take it. Thus, we are warned not to add nor detract from the *Torah's* words - לא תוסיפו ... ולא תגרעו'. A prescription drug is a precise mixture of various substances, and changing the proportions can have toxic effects. So, too, are the commandments of the *Torah* given in the exact and correct proportions, and to change even one single word can have a terrible and deleterious effect."

A Wise Man would say: "Inevitably, you will face many defeats in life, but never let yourself become defeated."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

DON'T Miss The Point! -In Shuls ... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions

855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kyodshomavim org

Dedicated in Honor of the Bas Mitzvah of Adina Mantel. May she growup with Yiras Hashem & a source of Yiddish Nachas for her entire family

מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ... (ד-לו)

Jewish life in the city of Nikolsburg reached a peak in the early 19th century, outshining other towns in Moravia. Jews benefited from the relatively benign regime of the Prince von Dietrichstein family, and a thriving community developed on the western slopes of the imposing hill on which stood the princely palace. Nikolsburg, the seat of the Moravian Chief Rabbi, had a well-known Yeshivah, many shuls and a large graveyard in which many of the famous rabbis of Moravia are buried.

Around the turn of the century, the Jewish community of Nikolsburg decided to set up an eruv in the city, to accommodate the Shabbos needs of the people. Of course, this was easier said than done. The boundaries of the eruv were very specific and detailed, as the streets of the Jewish section of Nikolsburg were narrow and winding. After much deliberation, it was decided that it was going to be necessary to run the wire past the large house on the corner of Quergasse. There was just one problem which had the potential to ruin the entire plan: the owner of the house, a Christian butcher named Topolanski, stubbornly refused to allow the wire to be set up near his premises. This was not so much due to any scruples of his own, as much as acquiescing to the objections of his neighbors, who absolutely refused to allow the presence of this symbol of an alien belief - the *eruv* wire - in their proximity. The governor of the town, to whom both parties appealed for arbitration, not surprisingly, decided in favor of the house owner and the idea seemed to be dead on arrival.

After that, there was only one person who could possibly accomplish anything, and that was the Chief Rabbi, R' Mordechai Banet zt''l, who was the object of great veneration by both Jews and Christians alike, and whose judgment was accepted unconditionally by all. A deputation of the community elders went to see the Ray and explained to him the problem in great deal. In return, R' Modche, as he was known, answered them in his short and taciturn way, assuring his listeners that he would attend to the problem. And indeed, the very next day, R' Modche was seen making his lonely way through the streets and alleys of Jewish Nikolsburg, towards the Quergasse.

Topolanski was sitting in front of his house relaxing and smoking his pipe. As he saw the Rabbi coming, he rose and walked a few steps towards him. After all, it was a great distinction when this famous man paid him the honor of a visit.

R' Modche, explained the reason for his visit. Topolanski responded with a bewildered shaking of his head and a torrent of objections. He insisted that he himself was not an enemy of the Jewish people, but the neighbors will complain and that is why he was unable to accede to the Jewish community. And anyway, he said for good measure, the authorities had decided against the whole thing so there was no point.

The Rabbi listened quietly and then replied, "As the authorities have decided in your favor, no one can make any complaint against you or force you to comply with any wish of mine. But pay heed to my words: All the different religious confessions which divide humans and fill them with blind hatred for one another, are G-d's children, and are all equally valued in His fatherly heart. Thus, you need not be afraid of complying with my request and allowing the eruv. Furthermore, you and your descendants will be richly rewarded. I shall bless your house, which will for all time, protect it from fire."

Topolanski was speechless and in awe. He had heard too many wondrous things about the Rabbi, not to believe him now. After a moment's silence he agreed to comply with the request and some days later the *eruv* was set up.

And what R' Modche had promised came true. Huge fires engulfed the city during the 18th century, but when a terrible fire destroyed almost the entire city of Nikolsburg in the 1830's, one house was protected from the flames. Time and again, as was common in the olden days of the nineteenth century, and once again during the last fire, the biggest ever in Nikolsburg, in the confusion of flames, smoke and rubble that so often fell upon the city, the Topolanski house always remained unaffected. The flames seemed to be brought to a halt before they reached that house - thanks to the rabbi's blessing

of Yeshaya HaNavi who declared that Hashem wishes for His children to be comforted even after deserving of and receiving terrible punishments. But while these words are meant as a present comfort in the aftermath of the terrible destruction and pain wrought on Klal Yisroel, it is interesting to note that the *Navi* made this declaration years before the actual *Churban* took place.

R' Tuvia Lesitzin zt"l (Sefer Kerem Tuvia) says that this interesting point is in fact what underscores a fundamental ideal of Judaism. He explains that *Chazal* difficult situations and while we do our best, it is by no geula is just around the corner.

"Nachamu Nachamu Ami!" These are the eternal words means an easy feat. Yeshaya HaNavi made this declaration prior to the actual destruction so that when Klal Yisroel will be forced into exile, they will have some vestige of hope to cling to. As they were being bound, shackled and dragged down to Bavel, they already knew that they could rely on *Hashem* to comfort them and ultimately redeem them.

What is truly amazing is that *Yeshaya HaNavi's* timeless message, while it offered Klal Yisroel an assertion of comfort which helped them back then get through the tough times, is still a relevant message of comfort which enables us - thousands of years later - to draw comfort in the teach us that Jews should always try and see the positive in knowledge that the coming of *Moshiach* and the ultimate

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר ... (ג-כג)

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Moshe Rabbeinu stormed the heavens for permission to enter ארץ ישראל. He davened 515 תפילות. (כמנין ואתרוע). תפילות Hashem denied his pleadings. One would think, therefore, that Moshe had no connection to the land, but as I once heard, in the name of **R' Refoel Schorr** shlita, the exact opposite is true. Moshe, through his davening, became even more connected. When one very much desires an item and constantly prays for it, he creates a *kesher* with the object of those prayers. Perhaps we can speculate that "N, which is notably connected to *tefillah*, became so linked through Moshe's intense supplications.

This machshava can help us to better understand a churban-related Medrash. A famous philosopher once met Yirmiyahu Hanavi and found him weeping over the destruction of the Bais HaMikdash. He asked him two questions. One, you're a prophet - a wise sage. Why are you crying over the loss of a building constructed of wood and stone? Second, what will your crying accomplish? It won't bring back the temple. Yirmiyahu responded as follows: You, as a philosopher, must be troubled by many unanswered philosophical questions. Go ahead, ask me any them. In short order, Yirmiyahu successfully resolved all his problems. The gentile was awestruck. The *Navi* then continued. You should know that all my wisdom was derived from that structure. Hence, it was not merely a physical edifice. That is why I'm weeping. With regard to your second question, you, as a non-Jew, cannot begin to comprehend the answer, just as we, as the children of G-d, cannot begin to comprehend the question. Even though the rebuilding of the Bais HaMikdash may not be in our control, the mere fact that we long for it, and cry for it, creates an awesome physical bond to it, and aids us in cultivating a very real relationship with *Hashem*.

When *Hashem* sees our desire, he will hopefully return it to us. If, tragically, this does not happen, then on this *Shabbos* בית השלישי במהרה בימינו אמן Nachamu, let us internalize this concept and continue to yearn for the speedy rebuilding of the בית השלישי במהרה בימינו אמן

משל למה הדבר דומה ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הוה ... (ג-כו) מטל: **R' Aharon Kotler zt"l**, was one of American Jewry's greatest *Torah* leaders. After the turbulent years of WWII, when the Jewish world was in need of so much guidance and direction, especially in America, R' Aharon was at the forefront of it all. He was personally involved in assisting countless groups and individuals, as well as leading and directing many communities and organizations.

Once, **Reb Meir Pantel** z"l and **Reb Yosef Friedenson** z"l, were talking with R' Aharon about an important communal matter. Suddenly, R' Aharon stood up and He had an urgent matter elsewhere, he explained, and had obvious that he was anxious and in a big rush.

Just then, his *Rebbetzin* came in and reminded him that he wouldn't have time to daven mincha later, and she advised he daven now and then immediately go. Well, that "quick" shemona esrei took the great Rosh Yeshivah 45 minutes!

נמשל: The week after we mourn the terrible destruction of the Bais HaMikdash, the parsha begins with the concept of tefillah. Moshe davened 515 prayers, begging Hashem to let him into Eretz Yisroel, until Hashem had to tell him to stop. One of the most central themes of prayer, is that "tefillah" is an instrument by which we draw closer to our Creator. *Tefillah* is the means by which we remove ourselves completely from our surroundings. When we daven, the apologized for not being able to talk with them any longer. Divine Presence conceals us and the ananei hakavod, the clouds of glory, enshroud us, thus cementing our firm to immediately attend. R' Aharon was on edge. It was commitment to Hashem. This serves as a rectification for the distance we experienced during the prior week.

וקוי, ה' יחליפו, כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו ... (ישעיה מ-לא)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

This is the *Shabbos* we've all been waiting for! *Shabbos Nachamu*, when *Hashem* so lovingly comforts His people after three long weeks of mourning. But the amount of comfort we feel truly depends on us! This month, the saddest month of the year is called "Menachem Av" which literally means "Comfort the Father" signifying quite clearly the avodah of this period. We, the beloved children of *Hashem* must comfort our Father, Who is in terrible pain over the *Churban*. WE must look for every opportunity to console Hashem and ease His pain. How do we do this? Firstly, we comfort others by FEELING their pain. But there is another great way to be *menachem* our Av, and that is by bringing Him *nachas*! Now think to yourself as a parent, what brings you *nachas*? The answer is clear: when your kids get along!

The Bais HaMikdash was destroyed because of Kamtza and Bar Kamtza. Isn't this puzzling? We can understand that Bar Kamtza, who was thrown out of the party, had a hand in the churban, but what did Kamtza do? His good friend made a big party and he wasn't even invited. One answer is that if Kamtza was such a close friend of the host, he should never have allowed his friend to have such an enemy! We should all stop at this time and think: Is there anyone I know that has an enemy? Do I, in fact, have an enemy? What can I do to make peace, since this is truly a nachas and comfort to Hashem.

On Shabbos Nachamu, Hashem comforts us. But let us remember that Hashem is our shadow - "ה' צלד" - and He treats us the way we treat Him. The more we pray, we daven, and we pour out our hearts and innermost desires and feelings, we develop a real, genuine, strong, unbreakable bond with our Father in Heaven. Let us maximize this nechama by truly and continuously striving to be "Menachem OUR Av". May all the tefillos of Klal Yisroel merge together to realize the words of the Navi - "נחמו עמי" - and we shall be truly comforted with the rebuilding of the Bais HaMikdash, במהרה בימינו אמן.